

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

REGINA ANA A ROMÂNIEI

Regina Ana
A ROMÂNIEI

de
Ioan-Luca Vlad

CURTEA VECHĂ PUBLISHING
București, 2016

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

Biografia Reginei / 5

Cuvinte despre Regină / 20

Decorații, distincții și alte titluri oficiale / 44

92 de lucruri despre Regina Ana a României / 48

Desfășurarea funeraliilor / 67

BIOGRAFIA REGINEI

Majestatea Sa Regina Ana a României s-a născut Anne Marie Antonie Françoise Zita Marguerite, pe 18 septembrie 1923, în al XVI-lea arondisment al Parisului, ca Princesă de Bourbon-Parma, singura fiică a Alteței Sale Regale Principele René de Bourbon-Parma (fiu al lui Robert I, ultimul Duce domnitor de Parma) și a Princesesei Margareta a Danemarcei, strănepoată a Majestății Sale Regele Christian al IX-lea al Danemarcei.

Regina s-a născut membră a Familiei regilor Franței, cu apelativul Alteță Regală, descendentă din Hugo Capet, ales Rege în anul 987. Prima mențiune a Casei de Franța apare la 11 august 1297, când Papa Bonifaciu al VIII-lea l-a canonizat pe Sfântul Ludovic, de asemenea antecesor al Reginei. Familia Regală de Bourbon, așa cum este denumită astăzi, are mai multe ramuri, Regina născându-se în ramura de Bourbon-Parma. Aceasta este considerată a șaptea ramură a Dinastiei Bourbonilor și își trage numele de la stăpânirea Ducatului independent de Parma, prima oară în anul 1732, care a fost pierdut în anul 1859.

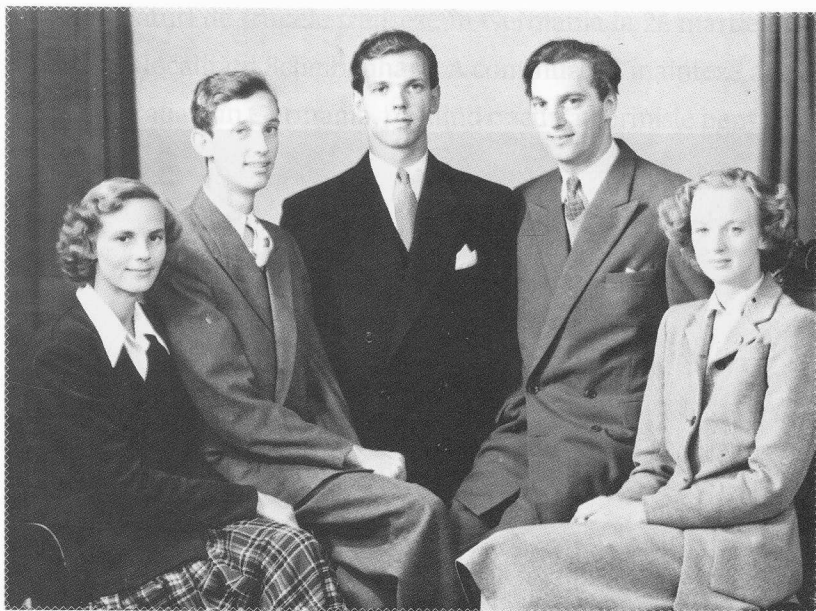
Șeful ramurii de Parma este Marele Maestru al Ordinului Constantinian al Sfântului Gheorghe, fondat la 26 februarie 1816, ordin de merit cu cinci clase, având capela oficială în biserica Sfânta Maria de la Palissade (Santa Maria della Steccata). Ordinul nu a

mai fost conferit din anul 1907. De asemenea, la 22 decembrie 1836 a fost fondat Ordinul Sfântului Ludovic pentru Merit Civil, având cinci clase. Acest Ordin nu mai este conferit, însă însemnele sale sunt folosite în tradiția heraldică a familiei. Drapelul statului independent al Parmei avea, din 15 august 1851 și până la dispariția sa, culorile roșu, albastru și galben, în această ordine, care, în ordine diferită, sunt și culorile României.

Familia Regală de Bourbon conduce și un Institut, cu sediul la Paris, a cărui misiune este „exaltarea lucrării naționale și internaționale a dinastiei regale franceze, care este împlinită prin Imperiul lui Carol cel Mare, sanctitatea lui Ludovic al IX-lea, politica lui Filip al IV-lea cel Frumos, măreția lui Ludovic al XIV-lea“.

Tatăl Reginei, Alteța Sa Regală Principele René Charles Marie Joseph, Principe de Parma, s-a născut la Schwarzau am Steinfeld, în Austria Inferioară, la 17 octombrie 1894, și a fost naturalizat francez. El a murit la Hellerup, lângă Copenhaga, la 30 iulie 1962. S-a căsătorit cu mama Reginei, Alteța Sa Principesa Marguerite Françoise Louise Marie Hélène, Principesă a Danemarcei, la Biserica Sacré-Coeur de Jésus din Copenhaga, la 9 iunie 1921 (fapt interesant, în anul nașterii Regelui Mihai). Aceasta din urmă s-a născut la Bernstorffshøj, la 17 decembrie 1895, ca fiică a Alteței Sale Regele Principele Valdemar al Danemarcei și a Alteței Sale Regale Principesa Marie de Orléans. Principesa Marguerite a fost ridicată la rangul de Alteță Regală printr-un decret regal danez din 5 februarie 1904¹.

¹ *État present de la Maison de Bourbon*, ed. a 3-a, Le Léopard d'Or, Paris, 1986; ed. a 4-a, Le Leopard d'Or, Paris, 1991.

Regina a fost al doilea copil și prima fiică a acestui cuplu princiar. Regina a avut trei frați, Principii Jacques (pilot în aviația norvegiană, născut în 1922, decedat în 1964), Michel (născut în 1926, parașutist militar) și André (născut în 1928, decedat în 2011).

Regina Ana s-a înrolat voluntar în 1943, în Armata Franceză Liberă, în rândurile căreia a luptat pentru cauza Aliștilor, împotriva Germaniei naziste, care îi cotropise țara natală. Regina a activat în Algeria între 17 iunie 1943 și 7 iulie 1944.

La 8 iulie 1944 a debarcat la Napoli, în Italia, alături de trupele aliate. Între 27 august și 1 septembrie 1944 s-a aflat pe mare, debarcând în Franța la 2 septembrie. După eliberarea Franței, Regina a

La 8 iulie 1944 a debarcat la Napoli, în Italia, alături de trupele aliate. Între 27 august și 1 septembrie 1944 s-a aflat pe mare, debarcând în Franța la 2 septembrie. După eliberarea Franței, Regenera

avansat alături de trupele franceze în Germania la 26 martie 1945, în dreptul localității Scheibenhart. A continuat să înainteze alături de trupele aliate în Germania, primind o scurtă permisie pentru a-și vizita tatăl și rudele în Luxemburg. De acolo, a plecat cu tatăl ei spre noul Cartier General al Armatei I Franceze care se afla, întâmplător, la Sigmaringen (castelul Familiei Princiare de Hohenzollern), trecând prin Salem (unde se află castelul Familiei Ducale de Baden). Aici, tatăl Reginei a depus eforturi pentru preluarea orașului Salem fără luptă, astfel încât să evite distrugerea lui și a castelului familiei cu care era înrudit. Regina a fost încartiruită o perioadă în Castelul din Sigmaringen, pe care familia de Hohenzollern trebuise să îl cedeze armatei franceze.

În ultima parte a războiului, Regina a servit ca translator între armatele franceză și americană, acompaniindu-l de asemenea pe Generalul Baumann, Medic-Comandant, Șef al Formațiunii Chirurgicale Mobile nr. 2 din cadrul Serviciului Sanitar de Front, pentru a înființa spitale de campanie.

Amintirile Reginei despre perioada războiului sunt povestite în Capitolul 2 din volumul *Ana a României. Un război, un exil, o viață*, de ASR Principele Radu al României, apărut la Editura Humanitas.

Pentru meritele sale de război, Regina Ana ar fi fost îndreptățită la Medalia Recunoștinței Națiunii, decorație militară franceză. De asemenea, ar fi avut dreptul ca, la funeraliile sale, sicriul să îi fie acoperit cu drapelul Franței. Calitatea sa de Regină a României fiind

Însă superioară celei de veteran de război, Regina nu a cerut să i se acorde medalia franceză, iar la funeralii sicriul său a fost acoperit de Stindardul Reginei.

Regele și Regina s-au cunoscut la Londra, la 19 noiembrie 1947, cu ocazia căsătoriei actualei Regine Elisabeta a II-a a Marii Britanii. Regele și Principesa de Bourbon-Parma ar fi trebuit să se cunoască un an mai devreme, în 1946, când Regina Elena a invitat-o pe mama Principesei Ana în România. Vizita fusese însă întreruptă din motive politice. De asemenea, Regele, văzând la un moment dat un jurnal filmat despre Principesa Ana pe front, îi ceruse operatorului să extragă fotografia acestuia și aflase despre șarmul, inteligența și

atitudinea ei pozitivă. Cu ocazia nunții regale britanice, cei doi au putut să se cunoască mai bine și, la câteva zile după ce s-au văzut pentru prima oară, Regele a cerut-o în căsătorie. Regina Elena a invitat-o pe loc pe Princesesa Ana să îi însoțească pe drumul de întoarcere, în Elveția, unde noul cuplu a putut să petreacă mai mult timp în compania familiei extinse.

După abdicarea forțată a Regelui și sosirea sa în Elveția, Princesesa Ana și-a putut revedea logodnicul, la Davos, unde Regele a încercat să se liniștească după evenimentele extraordinare de la București. S-au putut reîntâlni în aprilie, după vizita Regelui în SUA. În cursul discuțiilor despre organizarea căsătoriei, Regele Paul al Greciei a invitat tânărul cuplu la Atena pentru celebrarea căsătoriei ca o căsătorie de stat.

La 10 iunie 1948, Alteța Sa Regală Princesesa Ana de Bourbon-Parma se căsătorește cu Majestatea Sa Regele Mihai al României, în Sala Tronului a Palatului Regal din Atena, devenind Regină a României. Ceremonia creștin-ortodoxă a fost oficiată de Arhiepiscopul Athenei. După căsătorie, Regele și Regina au plecat prin Europa până când s-au instalat provizoriu în Elveția, apoi în Marea Britanie (orașelul Ayot St Lawrence), și din nou în Elveția. Cuplul Regal a avut cinci fiice, respectiv Altețele Lor Regale Princesesele Margareta (n. 26 martie 1949, Lausanne), Elena (n. 15 noiembrie 1950, Lausanne), Irina (n. 28 februarie 1953, Lausanne), Sofia (n. 29 octombrie 1957, Tatoi, Grecia) și Maria (n. 13 iulie 1964, Hellerup, Danemarca). În anul 1966, Regele și

Regina au avut posibilitatea de a-și reînnoi jurămintele conjugale la Monaco.

Între 1948 și 1989, Regele și Regina au locuit în Elveția, unde Regina l-a ajutat pe Rege în lupta sa pentru restabilirea libertăților democratice în România. Regina l-a însoțit pe Rege în numeroasele sale vizite în capitalele europene și în Statele Unite. Regele și Regina au rămas mereu în legătură cu evenimentele din România și s-au întâlnit cu un număr mare de români din toate categoriile socioprofesionale.

În aprilie 1990, Regelui și Reginei le-a fost interzisă intrarea în țară pentru o călătorie de familie în timpul Paștilor, iar în decembrie 1990 ei au fost expulzați forțat la numai câteva ore de la intrarea în România.

În ianuarie 1991, Regina, alături de Rege și de Principesa Margareta, a participat la un serviciu religios oficiat în amintirea Principesei Ileana la biserica ortodoxă a românilor din Londra. În aprilie, în același an, cuplul regal a efectuat un turneu oficial în Statele Unite, unde Regele și Regina au fost primiți călduros, ca de fiecare dată, de către români.

Cu ocazia sărbătorilor pascale din 1992, Regele și Regina au participat la slujba religioasă de la Mănăstirea Putna și de la Biserica Sfântul Gheorghe din capitală. Majestățile Lor au fost primite de peste 700 000 de persoane în București. A fost prima oară când Regina a pus piciorul pe pământul țării sale.

